

Sygn. akt II K 190/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Koska-Janusz

Protokolant: Aneta Cegielka, Dominika Grabowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa Śródmieście-Północ Marzeny Pierścińskiej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 11 lutego 2021 r., 7 kwietnia 2021 r., 7 października 2021 r.

sprawy oskarżonych:

L. Z.

syna T. i A., z domu J., urodzonego dnia (...) w W.

N. P.

syna A. i C., z domu A., urodzonego (...) w O.

S. K.

syna B. i B., z domu B., urodzonego (...) w O.

A. T.

córki W. i G., z domu N., urodzonej (...) w P.

oskarżonych o to, że:

w dniu 14 września 2019 r. w W. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...) w sklepie (...) wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia bluzę marki C. (...) o wartości 379,95 zł, bluzę marki L. o wartości 649,95 zł, buty marki B. o wartości 649,95zł, buty marki T. o wartości 449,95 zł oraz okulary przeciwsłoneczne marki P. o wartości 699,95 zł, o łącznej wartości 2 829,75 zł na szkodę (...) sp.k z siedzibą we W.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

orzeka

oskarżonego **L. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oskarżonego **N. P.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

oskarżonego **S. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje go, a na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

oskarżoną **A. T.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 278 § 1 kk i za to na tej podstawie skazuje ją, a na podstawie art. 278 § 1 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 4 § 1 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierza jej karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 (czterdziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt. I kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **Ł. Z.** okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 września 2019 r. od godz. 19:55 do 15 września 2019 r. do godz. 11:35;

na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt. II kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **N. P.** okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 września 2019 r. od godz. 19:55 do 15 września 2019 r. do godz. 11:55;

na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt. III kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu **S. K.** okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 września 2019 r. od godz. 18:40 do 15 września 2019 r. do godz. 12:30;

na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej w pkt. IV kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonej **A. T.** okres jej rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 września 2019 r. od godz. 18:50 do 15 września 2019 r. do godz. 12:40;

na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu adwokata S. P. kwotę 420 (kwotę czterysta dwadzieścia) złotych powiększoną o kwotę podatku od towarów i usług tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu S. K.;

na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **Ł. Z.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty;

na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **N. P.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty;

na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego **S. K.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty;

na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonej **A. T.** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 70,00 zł (siedemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 120,00 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem opłaty.

sędzia Justyna Koska-Janusz

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 190/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ł. Z., S. K., N. P., A. T.	w dniu 14 września 2019 r. w W. przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...) w sklepie (...) wspólnie i w porozumieniu zabrali w celu przywłaszczenia bluzę marki C. (...) o wartości 379,95 zł, bluzę marki L. o wartości 649,95 zł, buty B. o wartości 649,95 zł, buty marki T. o wartości	

		449,95 zł oraz okulary przeciwsłoneczne marki P. o wartości 699,95 zł, o łącznej wartości 2829,75 zł na szkodę (...) sp. k. z siedzibą we W., tj. o czyn z art. 278 § 1 kk.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Przyjście w dniu 14 września 2019 r. Ł. Z., S. K., N. P. i A. T. do sklepu (...) mieszczącego się przy ul. (...) w Centrum Handlowym (...).</p> <p>Dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia bluzy marki C. (...) o wartości 379,95 zł, bluzy marki L. o wartości 649,95 zł, butów B. o wartości 649,95 zł, butów marki T. o wartości 449,95 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki P. o wartości 699,95 zł, o łącznej wartości 2829,75 zł przez Ł. Z., S. K., N. P. i A. T. działających wspólnie i w porozumieniu.</p> <p>Przebywanie N. P. i Ł. Z. w samochodzie osobowym marki B. o rej. (...), do którego kluczyki i dowód rejestracyjny posiadała przy sobie A. T..</p> <p>Ujawnienie w w/w pojeździe bluzy marki C. (...) o wartości 379,95 zł, bluzy marki L. o wartości 649,95 zł, butów B. o wartości 649,95 zł.</p> <p>Zatrzymanie A. T. i S. K. w sklepie (...)</p>	zeznania K. M.	32, 349	

i znalezienie przy nich butów marki T. o wartości 449,95 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki P. o wartości 699,95 zł.			
zeznania P. K.	36-37		
zeznania J. C.	39v		
protokół przeszukania osoby	21-22, 23-24, 25-26, 27-28		
protokół zatrzymania osoby	3, 6, 12, 15		
protokół zatrzymania rzeczy	9-11		
protokół przeszukania samochodu	18-20		
protokół oględzin rzeczy - nagrania z monitoringu	83, 103-110		
wyjaśnienia A. T.	63, 348		
nagranie z monitoringu	35		
Stwierdzony stan nietrzeźwości N. P. i Ł. Z. w czasie popełnienia czynu.	protokół badania stanu trzeźwości	29, 30	
Uprzednia karalność S. K..	karta karna	220, 301-302	
Uprzednia karalność Ł. Z..	karta karna	215, 299	
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany,	

		jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	zeznania K. M.	Świadek rzeczowo, logicznie oraz w sposób szczegółowy odniósł się do okoliczności miejsca i przebiegu zdarzenia, którego uczestnikami byli oskarżeni. Świadek opisał zachowanie poszczególnych oskarżonych, jak i określił przedmioty, które zostały przez nich skradzione. Zeznania świadka były spójne z zeznaniami funkcjonariuszy Policji, jak również korespondowały z dowodami z dokumentów, w szczególności protokołami przeszukania osoby, przeszukania pojazdu B. oraz oględzin rzeczy, tj. nagrania zdarzenia zarejestrowanego przez kamery w dniu 14 września 2019 r. w sklepie (...).	

zeznania P. K.	<p>Sąd obdarzył je walorem wiarygodności. Świadek w sposób logiczny i spójny odniósł się do okoliczności zdarzenia stanowiącego przedmiot rozpoznania niniejszej sprawy, o których dowiedział się w trakcie podjętych wobec oskarżonych czynności służbowych. Zeznania świadka były zgodne z zeznaniami J. C. i K. M. oraz dowodami z dokumentów. Ponadto jako osoba obca dla oskarżonych nie miał powodów do złożenia zeznań, które nie odpowiadałyby wiedzy, jaką posiadał w trakcie realizowanych czynności służbowych. Wiarygodności zeznań nie podważał fakt, że świadek przesłuchany w postępowaniu jurysdykcyjnym nie pamiętał okoliczności zdarzenia. Powyższe niewątpliwie wynikało z liczby podejmowanych przez świadka w Centrum Handlowym (...) interwencji.</p>	
zeznania J. C.	<p>Zeznania zasługiwały na przymiot wiarygodności. Świadek odniósł się do wydarzeń, o których wiedzę posiadał w związku z wykonywanymi przez siebie na miejscu zdarzenia czynnościach służbowych. Zeznania świadka były logiczne i rzeczowe. Relacja świadka była spójna</p>	

	<p>z pozostałymi dowodami uznanymi przez Sąd za wiarygodne, a a mianowicie zeznaniami P. K. i K. M. oraz dowodami z dokumentów. Będąc osobą obcą dla oskarżonych świadek nie miał podstaw do ich bezpodstawnego obciążania.</p> <p>Wiarygodności zeznań nie podważał fakt, że świadek przesłuchany w postępowaniu jurysdykcyjnym nie pamiętał okoliczności zdarzenia. Powyższe niewątpliwie wynikało z liczby podejmowanych przez świadka w Centrum Handlowym (...) interwencji.</p>	
karta karna	<p>wiarygodny dokument sporządzony zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa przez uprawnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji. Dowód niekwestionowany przez strony postępowania odnośnie prawdziwości i rzetelności zawartych w nim informacji. Sąd nie znalazł powodów do zakwestionowania tego dowodu.</p>	
protokół badania stanu trzeźwości	<p>sporządzony zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami prawa przez funkcjonariusza Policji, niemającego powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy. Treść dokumentu nie budziła wątpliwości co do prawdziwości i</p>	

	<p>rzetelności zamieszczonych w nim informacji. Brak wątpliwości co do prawidłowości wykonanych pomiarów.</p>	
<p>protokół oględzin rzeczy - nagrania z monitoringu</p>	<p>sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, nie mających powodu do przedstawiania nieprawdziwego czy nierzetelnego stanu rzeczy. Strony postępowania nie kwestionowały autentyczności dokumentu, ani prawdziwości zawartych w nim informacji. Sąd również nie powziął wątpliwości w tym zakresie, czyniąc tenże dowód podstawą ustaleń faktycznych odnośnie skradzionych w dniu 14 września 2019 r. ze sklepu (...) rzeczy.</p>	
<p>protokół przeszukania osoby</p>	<p>sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, niezainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, zatem nie mających powodu do przedstawiania nieprawdziwego stanu rzeczy. Dowód ten nie budził wątpliwości co do autentyczności i rzetelności zawartych w nim danych. Niekwestionowany przez strony w toku postępowania.</p>	
<p>protokół przeszukania samochodu</p>	<p>sporządzony przez funkcjonariuszy Policji,</p>	

	<p>nie mających powodu do przedstawiania nieprawdziwego czy nierzetelnego stanu rzeczy. Strony postępowania nie kwestionowały autentyczności dokumentu, ani prawdziwości zawartych w nim informacji. Sąd również nie powziął wątpliwości w tym zakresie, czyniąc tenże dowód podstawą ustaleń faktycznych odnośnie ujawnienia w pojeździe marki B. o nr rej. (...) skradzionych przez N. P. i Ł. Z. w dniu 14 września 2019 r. ze sklepu (...) rzeczy w postaci dwóch bluz marki C. (...) i L. oraz butów, do którego to pojazdu dowód rejestracyjny i kluczki posiadała A. T..</p>	
<p>protokół zatrzymania osoby</p>	<p>sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, nie mających powodu do przedstawiania nieprawdziwego czy nierzetelnego stanu rzeczy. Strony postępowania nie kwestionowały autentyczności dokumentu, ani prawdziwości zawartych w nim informacji. Sąd również nie powziął wątpliwości w tym zakresie, czyniąc tenże dowód podstawą ustaleń faktycznych.</p>	

<p>protokół zatrzymania rzeczy</p>	<p>sporządzony przez funkcjonariuszy Policji, nie mających powodu do przedstawiania nieprawdziwego czy nierzetelnego stanu rzeczy. Strony postępowania nie kwestionowały autentyczności dokumentu, ani prawdziwości zawartych w nim informacji. Sąd również nie powziął wątpliwości w tym zakresie, czyniąc tenże dowód podstawą ustaleń faktycznych odnośnie zatrzymania ujawnionych przy A. T. i S. K. skradzionych w dniu 14 września 2019 r. ze sklepu (...) rzeczy w postaci okularów przeciwsłonecznych oraz butów.</p>	
<p>wyjaśnienia A. T.</p>	<p>zasługiwały na uwzględnienie jedynie w zakresie w jakim potwierdziła, że była w sklepie (...) była z oskarżonym S. K., który schował do jej torebki buty oraz, że zostali zatrzymani. Wyjaśnienia oskarżonej w tym zakresie są bowiem spójne z zeznaniami K. M., J. C. i P. K. oraz korespondują z treścią protokołu zatrzymania osoby, zatrzymania rzeczy oraz oględzin rzeczy.</p>	
<p>nagranie z monitoringu</p>	<p>Dowód wiarygodny, brak wątpliwości co do autentyczności nagrania, nagranie co do którego</p>	

	żadna ze stron nie podnosiła zarzutu ingerencji w treść zapisu.		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia Ł. Z.	Depozycje nie zasługiwały na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności w zakresie, w jakim oskarżony zaprzeczył, że popełnił zarzucane mu przestępstwo. Wyjaśnienia oskarżonego stoją bowiem w sprzeczności ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym uznanym przez Sąd za wiarygodny. Twierdzenia oskarżonego, że w dniu 14 września 2019 r. znajdował się pod wpływem alkoholu, co akurat jest prawdą w świetle protokołu badania stanu trzeźwości, a przez to nie pamiętał, co zaszło, stanowią przyjętą przez niego linię obrony, która miała uwolnić go od ponoszenia odpowiedzialności karnej.	
wyjaśnienia S. K.	Sąd nie znalazł podstaw do obdarzenia ich przymiotem		

	<p>wiarygodności, albowiem jego wyjaśnienia nie wytrzymują konfrontacji z dowodami uznanymi przez Sąd za wiarygodne. Biorąc pod uwagę, że z dowodów tych wprost wynika, że w dniu zdarzenia był w sklepie (...) z innymi oskarżonymi w tej sprawie oraz, że dokonał zaboru butów i okularów, Sąd zaprzeczenia o popełnieniu zarzucanego mu czynu uznał za przyjętą przez niego linię obrony.</p>	
<p>wyjaśnienia N. P.</p>	<p>Depozycje nie polegały na prawdzie. Oskarżony zaprzeczył jakoby popełnił zarzucany mu czyn, zasłaniając się niepamięcią wydarzeń wywołanym stanem nietrzeźwości. Fakt, że oskarżony znajdował się pod wpływem alkoholu wynikał z protokołu badania stanu trzeźwości, powyższe jednak nie wyłączało możliwości przypisania mu winy oraz sprawstwa popełnienia zarzucanego czynu w świetle zebranych w sprawie dowodów.</p> <p>Stanowisko oskarżonego stanowiło przyjętą przez niego linię obrony mającą na celu uniknięcie odpowiedzialności karnej.</p>	
<p>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, III	Ł. Z., S. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgodnie z art. 278 § 1 kk karze podlega kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą.</p> <p>Przedmiotem wykonawczym kradzieży jest cudza rzecz ruchoma, czyli rzecz, którą sprawca nie ma prawa rozporządzać. Kradzież jest dokonana w chwili zawładnięcia przez sprawcę cudzą rzeczą w zamiarze jej przywłaszczenia. Przez zabór należy rozumieć bezprawne wyjęcie rzeczy spod władztwa osoby dotychczas nią władającej i objęcie jej we własne władanie przez sprawcę. Od strony podmiotowej kradzież charakteryzuje umyślność w postaci zamiaru bezpośredniego.</p> <p>Natomiast zgodnie z art. 18 § 1 kk odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto</p>			

kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie takiego czynu.

Istotą współsprawstwa jest, że każdy ze współsprawców odpowiada za zrealizowanie całości przestępstwa wspólnie i w porozumieniu, a więc odpowiada także za te elementy czynu, których sam nie zrealizował. Dla odpowiedzialności każdego decydujący jest zakres porozumienia, które obejmując całość akcji przestępczej, spaja w jedno zachowania poszczególnych współdziałających (zob. wyrok SA w Krakowie z dnia 15 kwietnia 2008 r., sygn. akt II AKa 210/2007).

W świetle całokształtu zgromadzonych w sprawie dowodów, Sąd nie miał wątpliwości w zakresie winy i sprawstwa zarzucanego oskarżonemu Ł. Z. i S. K. czynu z art. 278 § 1 kk. Przeprowadzona analiza dowodów we wzajemnym powiązaniu pozwoliła ponad wszelką wątpliwość przyjąć, że oskarżony Ł. Z. w dniu 14 września 2019 r. udał się do sklepu (...) mieszczącego się w Centrum Handlowym (...) przy ul. (...) w W., po czym działając wspólnie i w porozumieniu z N. P., S. K.

i A. T., dokonali zaboru w celu przywłaszczenia bluzy marki C. (...) o wartości 379,95 zł, bluzy marki L. o wartości 649,95 zł, butów B. o wartości 649,95 zł, butów marki T. o wartości 449,95 zł oraz okularów przeciwsłonecznych marki P. o wartości 699,95 zł, o łącznej wartości 2829,75 zł na szkodę (...) sp. k. z siedzibą we W.. Część skradzionych rzeczy ujawniono przy A. T. i S. K., część zaś została już umieszczona w samochodzie marki B. o nr rej. (...), zaparkowanym w pobliżu centrum handlowego, gdzie na przyście oskarżonych A. T. i S. K. oczekiwali N. P. i Ł. Z.. Nie budzi zatem wątpliwości, że oskarżeni usuwając klipsy zabezpieczające z ubrań oraz obuwia, przekraczając następnie bez uiszczenia ceny linię bramek ukrywając skradzione ubrania i obuwie w pojeździe oraz w torbie pozbawili pokrzywdzonego władztwa nad tym towarem. Sąd nie miał również wątpliwości, że oskarżeni Ł. Z. i S. K. działali z zamiarem bezpośrednim, o czym świadczą okoliczności popełnionego czynu, to jest usunięcie zabezpieczających klipsów z zabranej do przymierzalni odzieży, ukrycie jej w torbach, a następnie opuszczenie sklepu bez uiszczenia

ceny. Oskarżeni mieli świadomość znaczenia swojego zachowania, konsekwentnie od początku realizowali założony plan od wejścia do sklepu aż do jego opuszczenia, wiedząc że chcą dokonać przywłaszczenia cudzego mienia i cel ten osiągnęli. Sąd nie miał również żadnych wątpliwości, że Ł. Z. i S. K. działali wspólnie i w porozumieniu. O powyższym świadczy zachowanie oskarżonych zaobserwowane przez pracownika ochrony K. M., nagranie z monitoringu oraz miejsce ujawnienia skradzionych ze sklepu (...) rzeczy oraz zeznania funkcjonariuszy Policji. Przede wszystkim oskarżeni działali metodycznie, podzieleni na mniejsze zespoły tak by nie wzbudzać zainteresowania ochrony. W pierwszej fazie zdarzenia udział brał Ł. Z., N. P. i S. K.. Dwóch z nich udało się do przymierzalni, w której doszło do schowania w czerwonej torbie ubrań i przekazania jej między sobą przez oskarżonych, trzeci obserwował pracowników sklepu. Wychodząc z przymierzalni jeden z ich umieścił ją przy stoisku z ubraniami, do którego podszedł drugi z mężczyzn znajdujących się uprzednio w przymierzalni, chwycił ją i wyszedł ze sklepu. Ł. Z. po

opuszczeniu sklepu udał się z N. P. do samochodu osobowego marki B. o nr rej. (...). Po opuszczeniu sklepu przez Ł. Z. i N. P., w drugiej fazie zdarzenia, do oskarżonego S. K. pozostającego w dalszym ciągu na terenie sklepu podeszła oskarżona A. T.. Po nałożeniu na stopy obuwi marki T. zabezpieczonego klipsem oskarżony S. K. udał się do przymierzalni, po czym wyszedł z niej w tymże obuwiu, jednakże nie posiadało ono już zabezpieczenia antykradzieżowego. Po tym S. K. razem z A. T. udali się do wyjścia ze sklepu, gdzie zostali zatrzymani. Co istotne u A. T. ujawniono dowód rejestracyjny i kluczyki do pojazdu marki B. o nr rej. (...). W tym zaś pojeździe jak ustalili funkcjonariusze Policji znajdował się Ł. Z. i N. P. oraz skradzione uprzednio rzeczy w postaci odzieży pochodzącej ze sklepu (...). Bezspornym zatem jest, że oskarżeni Ł. Z. i S. K. wiedzieli co znajduje się w torbie, gdzie zostanie ona umieszczona, kto ją zabierze wychodząc ze sklepu oraz, że spotkają się w samochodzie, do którego dowód rejestracyjny posiadała przy sobie oskarżona A. T.. Oskarżeni realizowali zatem poszczególne etapy planu zaboru w celu przywłaszczenia odzieży (bluz, butów i okularów

przeciwsłonecznych). Nie sposób bowiem w świetle zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego wytłumaczyć, że oskarżony Ł. Z. nie wiedząc co znajduje się w torbie, bezrefleksyjnie podszedł do niej, chwycił i opuścił sklep, kiedy chwilę wcześniej znajdował się w przymierzalni z oskarżonym S. K., wymieniał się z nim tą torbą i ubraniami, a oskarżony S. K., że właśnie tę torbę zabierze Ł. Z. i razem z N. P. będą czekać na niego i A. T. w samochodzie, do którego klucze miała A. T. ujęta za linią bramek ze S. K., u którego ujawniono buty i okulary przeciwsłoneczne, jak tylko tak, że działali wspólnie i w porozumieniu. Niewątpliwie zatem Ł. Z. i S. K. aktywnie i świadomie brali udział w przywłaszczeniu ujawnionej w pojeździe i przy S. K. odzieży.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. Z.	I	I	Wymierzając oskarżonemu Ł. Z. karę za popełnione przestępstwo, Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 § 1 i 2 kk, uwzględniając

stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanego czynu oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara winna osiągnąć wobec oskarżonego.

Stopień winy były wysoki. Oskarżony osiągnął pewien stopień dojrzałości, a co za tym idzie powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionego czynu i być świadomym konsekwencji naruszenia obowiązującego porządku prawnego, zwłaszcza że był już uprzednio karany. Wobec oskarżonego nie ujawniły się okoliczności, które wpłynęłyby na obniżenie stopnia winy.

Sąd miał na względzie również stopień społecznej szkodliwości, który ocenił jako wysoki ze względu na rozmiar wyrządzonej szkody w łącznej kwocie 2.829,75 zł, sposób i okoliczności popełnienia czynu jakimi było przemyślane działanie według ustalonego planu i podziału ról, co pozwoliły osiągnąć zamierzony cel.

Jako okoliczność obostrzającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego. Sąd nie dopatrzył się natomiast szczególnych okoliczności łagodzących.

Uwzględniając stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu, okoliczności obostrzające,

			<p>jak też właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, Sąd doszedł do przekonania, że jedynie bezwzględna, odpowiednio dolegliwa kara pozbawienia wolności może spełnić swe cele prewencyjne, jak również wpłynąć na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, pokazując, że przestępne działania spotykają się z odpowiednio surową reakcją karną.</p>
S. K.	III	I	<p>Stopień winy były wysoki. Oskarżony osiągnął pewien stopień dojrzałości, a co za tym idzie powinien rozpoznać społeczne znaczenie popełnionego czynu i być świadomym konsekwencji naruszenia obowiązującego porządku prawnego, zwłaszcza że był już uprzednio karany. Wobec oskarżonego nie ujawniły się okoliczności, które wpłynęłyby na obniżenie stopnia winy.</p> <p>Sąd miał na względzie również stopień społecznej szkodliwości, który ocenił jako wysoki ze względu na rozmiar wyrządzonej szkody w łącznej kwocie 2.829,75 zł, sposób i okoliczności popełnienia czynu jakimi było przemyślane działanie według ustalonego planu i podziału ról, co pozwoliły osiągnąć zamierzony cel.</p>

Jako okoliczność obostrzającą Sąd uwzględnił uprzednią karalność oskarżonego. Sąd nie dopatrzył się natomiast szczególnych okoliczności łagodzących.

Uwzględniając stopień winy oraz społecznej szkodliwości czynu, okoliczności obostrzające, jak też właściwości i warunki osobiste oskarżonego oraz dotychczasowy sposób życia, Sąd doszedł do przekonania, że jedynie bezwzględna, odpowiednio dolegliwa kara pozbawienia wolności może spełnić swe cele prewencyjne, jak również wpłynąć na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, pokazując, że przestępne działania spotykają się z odpowiednio surową reakcją karną.

Orzeczenie wobec oskarżonego kary grzywny czy ograniczenia wolności nie pozwoliłoby osiągnąć celu zapobiegawczego i wychowawczego.

Wymierzenie którejkolwiek z tych kar stanowiłoby nieuzasadnione promowanie osoby, która nie daje gwarancji przestrzegania porządku prawnego.

Inne ROZSTRZYGNĘCIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ł. Z.	V	I	Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet kary 9 miesięcy pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 września 2019 r. od godz. 19.55 do 15 września 2019 r. do godz. 11.35.
S. K.	VII	I	Na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet roku pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 14 września 2019 r. od godz. 18.40 do 15 września 2019 r. do godz. 12.30.
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			

<p>Na podstawie art. 423 § 1a kpk uzasadnienie wyroku sporządzone w odniesieniu do oskarżonych Ł. Z. i S. K. wobec złożenia wniosku o uzasadnienie co do tych osób.</p>		
<p>Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>IX</p>	<p>Na podstawie art.618 § 1 pkt 11 kpk w zw. z § 17 ust. 2 pkt 3 oraz § 4 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z dnia 18 października 2016 r. poz. 1714) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. S. P. kwotę 420 zł powiększoną o należną stawkę podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu S. K. z urzędu. Wysokość kosztów udzielonej pomocy prawnej z urzędu wynika z podjęcia przez obrońcę czynności przed sądem rejonowym w postępowaniu zwyczajnym na rozprawie w dniu 7 października 2021 roku.</p>	

X

Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzono od oskarżonego Ł. Z. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków.

Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.

Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w kwocie 70 zł, na które składają się ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym - po 20 zł oraz kartę karną - 30 zł. Konieczność uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa będzie stanowić wymierną dolegliwość finansową, która dodatkowo wspomaga skutek wychowawczy oraz pozytywnie wpłynie na strefę społecznego odbioru rozstrzygnięć sądowych, zwłaszcza że te zostały wygenerowane na skutek postępowania oskarżonego i trudno uznać za sprawiedliwe, aby skutki finansowe tego zachowania ponosił ogół społeczeństwa. Wysokość kosztów nie jest na tyle

	duża, aby nie leżała w zakresie możliwości finansowych oskarżonego.	
XII	<p>Na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk oraz art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonego S. K. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu wydatków.</p> <p>Wysokość opłaty ustalono na podstawie przepisu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot wydatków w kwocie 70 zł, na które składają się ryczałt za doręczenia w postępowaniu przygotowawczym i jurysdykcyjnym - po 20 zł oraz kartę karną - 30 zł. Konieczność uiszczenia kosztów sądowych przez oskarżonego będzie stanowić dodatkową dolegliwość finansową oraz pozytywnie wpłynie na strefę społecznego odbioru rozstrzygnięć sądowych, zwłaszcza że koszty te zostały wygenerowane na skutek bezprawnego zachowania oskarżonego. W świetle możliwości zarobkowych oskarżonego i jego sytuacji majątkowej uiszczenie kosztów nie będzie dla niego zbyt uciążliwe.</p>	

<i>Podpis</i>	
sędzia Justyna Koska- Janusz	